

[Formanden.]

lemmer vil være afskaaret fra at kunne bedømme Rigtigheden af Paastande fra de forskellige Sider.

Tvede: Det kan godt være, at det Lovforslag, der er fremsat for lidt siden, kan behandles under Indtryk af Julestemningen, som blødgør alle, men det synes slet ikke nødvendigt at jage dette Lovforslag igennem, for der er jo ikke Tale om, at der ude omkring vil blive udbetalt hverken det ene eller det andet i Løbet af i Dag eller i Morgen, det vil først kunne ske i Januar eller Februar. Derfor synes det mig, at denne Sag lige saa vel som enhver anden kan fortjene en rolig Overvejelse. Destoværre har jeg — nu kommer jeg ind paa Udvalgets Arbejde — ikke haft Lejlighed til at deltage i Udvalgets Møder paa Grund af andet Rigsdagsarbejde. Hvis den Interesse, som blev nævnt af Ministeren, har været til Stede i Udvalget, var der maaske nogen Chance for, at Lovforslaget kunde gennemføres, men jeg mener rigtignok ogsaa, at naar der nu er foreslaaet Henvisning til Udvalg, maa vi bøje os derfor og behandle Lovforslaget i et Udvalg.

Veistrup: Dette lille Forslag er let overskueligt, og jeg troede virkelig, at det baade principielt og i teknisk Henseende maatte kunne tilfredsstille alle Medlemmerne af dette høje Ting — det er baade følelsesmæssigt og sagligt saare velbegrunderet. Hvad det saglige angaar, har vi jo Gang efter Gang erkendt Nødvendigheden af at yde de gamle en Haandsrækning. Aar efter Aar har vi vedtaget denne Brændselshjælp ud fra den simple Betragtning, at den Aldersrente, de gamle har, er for minimal, at for dem, der ser deres hele Forsørgelse i denne og ikke har andre Hjælpekilder, er i Virkeligheden hver eneste Dag en Opfordring til at vise den yderste Sparsommelighed, hvis ikke Nøden en skønne Dag skal banke paa Døren hos dem; saaledes er simpelthen Stillingen for de Mennesker, der alene skal leve af deres Aldersrente. Naar det saa tilmed er fastsat, at Kommunerne frit kan skønne over, om der er Anledning til at yde denne Hjælp, saa at ingen, som ikke er virkelig trængende, kan komme i Betragtning, finder jeg det yderligere urimeligt, at man ikke kan gaa ind for et Forslag som dette. Dertil kommer, som jeg sagde før, at der ligesom er skabt et Præcedens derigennem, at man det ene Aar efter det andet har ydet denne Brænd-

selshjælp, og at der derfor hos de gamle Mennesker er skabt en berettiget Forventning, en Forventning, som jeg synes det vilde være en Urimelighed at skuffe dem i. Og hvad nu det følelsesmæssige angaar, saa nævnte jo netop den ærede sidste Taler Julestemningen, og selv om man selvfølgelig ikke skal bygge sin Politik paa Følelser, forekommer det mig dog, at man ikke skal lade sine Følelser helt ude af Betragtning, naar man befatter sig med Politik. Der er vel ingen af os, som ikke stiller visse Forventninger til Julen; vi vil jo alle sammen gerne glæde andre, først og fremmest dem, der staar os nær — vi er jo alle Egoister, mere eller mindre. Men derfor synes jeg ogsaa godt, man kunde have Blik for andre og særlig da for de Mennesker, der er henvist til at skulle leve af en lille Aldersrente. Det forekommer mig da ganske naturligt, naar Ministeren talte om Stemninger indenfor Udvalget med Hensyn til Ydelsen af Brændselshjælp; og jeg vil paastaa, at denne Stemning findes ikke alene i Udvalget og her paa Rigsdagen, men ogsaa i store Kredse af Befolkningen; derfor tror jeg, det vilde være en god Gerning, om vi vedtog dette Forslag. Selv om det er rigtigt, hvad den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Tvede) sagde, at Hjælpen ikke kan blive udbetalt med det samme, saa vil alene den Kendsgerning, at denne Hjælp er vedtaget, at de gamle faar Vished for, at de paa et senere Tidspunkt vil faa det Beløb, som de i saa høj Grad trænger til, være af stor Betydning, for dem.

Jeg maa give den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Carl Jensen) Ret i hans Udtalelser om at henvise Forslaget til det Udvalg, der i Øjeblikket er beskæftiget med et Forslag af ganske samme Karakter. Noget saadant forekommer mig at være aldeles urimeligt, og jeg vil i hvert Fald anbefale mine Meningsfæller at stemme imod et saadant Forslag; det vilde være, synes jeg, at behandle den samme Sag to Gange. Jeg kunde forstaa, om den ærede Ordfører for Venstre (Bækgaard) havde sagt: vi stemmer imod dette Forslag i Betragtning af, at der allerede ligger et Forslag til Behandling vedrørende samme Emne. Men at henvise Forslaget til det samme Udvalg, det er noget, som jeg for mit Vedkommende ikke tidligere har oplevet her i Rigsdagen.

Socialministeren (Steincke): Jeg takker Ordførerne for Socialdemokratiet og